ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.19714424

ЩУРА́Т Степан Васильович (псевдоніми і криптоніми: Стефан-Ігор, Ігор Ст., С. Щ., -ат; 07. 01. 1909, Львів — 14. 03. 1990, там само) — літературознавець, видавець, фотограф. Син В. Щурата. Доктор філологічних наук (1971). Початкову освіту здобув у Відні та Львові, закінчив Львівський університет (1931). У студентські роки почав друкувати у галицькій періодиці патріотичні вірші та гострі публіцистичні статті, тоді ж захопився фотографуванням. Був членом Українського фотографічного товариства. Видавав у Львові місячники для фотографів «Світло й тінь» (1933—39; був не лише редактором, а й коректором та адміністратором, добирав і перекладав фахові статті з французької й німецької мов, подавав власні матеріали) та із краєзнавства і туризму «Наша Батьківщина» (1937—39). Від 1940 працював у відділі української літератури Львівського відділення Інституту української літератури АН УРСР; від 1951 — науковий співробітник, 1958—71 — завідувач відділу літератури Інституту суспільних наук АН УРСР (Львів). Щ. збагатив українське літературознавство ґрунтовними дослідженнями ранньої творчості І. Франка та його бориславського циклу (монографії «Рання творчість Івана Франка», 1956; «Повість Ів. Франка “Борислав сміється”», 1966; обидві — Львів). Автор низки розвідок та статей із франкознавчої проблематики, опублікованих у наукових збірниках, журналах. Брав участь у підготовці 50-томного видання творів І. Франка, співредактор 26—28-го томів. Чимало публікацій присвятив іншим літературознавчим питанням та діячам української культури. Зусиллями Щ. у радянський час вдалося видати твори його батька — дві збірки вибраних поезій і перекладів та вибрані наукові праці. Разом із дружиною О. Гургулою-Щурат видав книгу спогадів «Два крила» (Л., 1996).

Основні праці

Учімося фотографувати: Короткий курс практичної фотографії. Л., 1937.

Рекомендована література

1. Степан Васильович Щурат: Бібліогр. покажч. Л., 1988
2. Щурат-Глуха В. Видавничий подвиг Степана Щурата // Шлях перемоги. 1994. Ч. 3
3. Лучук Т. Пам’яті Степана Щурата // Вісн. НТШ. 1994. Ч. 8/9
4. Кирчів Р. Степан Щурат // Дзвін. 2009. № 3/4
5. Вальо М. Благородний чин львівських інтелігентів // Там само
6. Худаш М. Із моїх спогадів про доктора філологічних наук Степана Васильовича Щурата // Народознавчі зошити. 2009. № 1/2.

М. А. Вальо

Бібліографічний опис:
Щурат Степан Васильович / М. А. Вальо // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-892560

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).